

Sathya Sai

information

SATHYA SAI INFORMATION

MARS 2006

Sanning och kärlek utgör kärnan i mitt budskap.....3

Enhet, renhet och gudomlighet..... 14

Sathya Sai Information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. *Sathya Sai information* utkommer fyra gånger per år.

Sanning och kärlek utgör kärnan i Mitt budskap

Från Bhagavans födelsedagsbudskap, Sri Sathya Sai Hill View Stadium, Prasanthi Nilayam, 23 november 2005.

*Om ni är utan sanning, rättfärdighet, kärlek och frid
är värdet av all er utbildning noll.*

*Om ni är utan sanning, rättfärdighet, kärlek och frid
blir era handlingar av välgörenhet och hjälpsamhet inte helgade alls.*

*Om ni är utan sanning, rättfärdighet, kärlek och frid
är alla era höga samhällspositioner värdelösa.*

*Om ni är utan sanning, rättfärdighet, kärlek och frid
är alla era goda gärningar till ingen nytta.*

« telugu-vers »

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Människan föds för att uppnå frid, inte för att nå maktpositioner. Man må ha förvärvat all slags rikedom och komfort, men livet är meningslöst utan frid.

Jämlikhet är samhällets grund

Många här i världen är otroligt rika, högt utbildade och innehar positioner med stor makt, men på vilket sätt är de till nytta för världen? De kör bort tiggaren som står i dörren och ber om allmosor. De har inte tid att hjälpa den lidande mänskligheten. Ingen tycks bekymra sig om de fattigas och betrycktas villkor. Jämlikhet är mycket viktig för samhället. Hur kan samhället existera utan jämlikhet? Många i vår tid ägnar sig åt så kallat socialt arbete, men detta är i själva verket för att visa upp sig och inte socialt arbete i verklig mening. Eftersom ni fötts som människor bör ni sträva efter samhällets välfärd. Ni tillhör ett samhälle och er välfärd beror på samhällets välfärd. Ägna er därför åt aktiviteter som gagnar samhället. Håll fast vid grundprinciperna sanning och rättfärdighet i era liv. Först då blir ni förebilder för andra i samhället.

Ni måste först förstå innebörden av ordet manava (människa, ö.a.). Vad är människans mål? Är det att söka uppfylla sina begär? Är det att samla på sig världsliga fördelar? Är det att ägna sig åt sinnlig njutning? Människans liv är en blandning av lycka och sorg. Det är inte möjligt att enbart uppleva det ena. Hur kan ni vänta er att uppnå lycka och frid om ni inte är beredda att hjälpa era medmänniskor? Alla upplever med- och motgångar i livet. Svårigheter är en del av livet. Ingen kan undgå dem. Därför bör man möta lycka och sorg med jämnmod. Det finns glädje i smärta och tvärtom. Man bör inte berusas av glädje eller nedslås av smärta. Man bör utveckla en anda av jämnmod för att göra framsteg i livet. Man bör behålla jämvikten i lycka och sorg, i vinst och förlust, seger och nederlag. Trots att människan har alla sorters bekvämligheter och nöjen kan hon inte ens uthärda minsta svårighet.

Förverkliga er medfödda gudomlighet

Fråga en rik man om han är lycklig i sitt liv. Vad svarar han? Han säger:

”Min Herre, jag saknar inte pengar. Mina söner är väl etablerade i livet. Mitt hem är fyllt med alla sorters bekvämligheter. Jag har allt utom sinnesfrid.” Hur kan man nå sinnesfrid? Varför lyckas vi inte uppleva frid? Vad gör vi för fel? Vi frågar ständigt andra: ”Vem är du?”, men vi frågar inte oss själva: ”Vem är jag?” Det är det som är felet. När vi väl inser vem vi egentligen är, lämnar vi sorger och svårigheter bakom oss. Därför bör vi först och främst anstränga oss om att förverkliga vår sanna identitet. Vi bör förverkliga vår medfödda gudomlighet. Vad är det för mening med att känna till allt utom Självet? Gud bor i alla varelser. Hela universum genomsyras av Gud. Vi måste inse att vi föds för att uppleva vår medfödda gudomlighet, inte enbart för att njuta av världsliga nöjen. Vi måste ta den andliga vägen för att uppleva vår inre gudomlighet. Om vi saknar andligt perspektiv förtjänar vi inte att kallas människor. I själva verket innebär det ett svek mot Gud. Gud väntar sig inte att ni tillber Honom, utan att ni lever ett föredömligt och meningsfullt liv. Är det inte meningslöst att så frön när det inte regnar? Även om det regnar kan ni inte bärga en skörd om ni inte satt frön. På liknande sätt är både egen ansträngning och gudomlig nåd nödvändiga för att ni skall lyckas i er strävan.

Vid ett tillfälle frågade den vise Narada Herren Vishnu vilken kungsvägen till odödlighet är. Då svarade Vishnu: ”Man måste inse att Gud är närvarande i alla varelser. Den gudomliga gnistan finns i alla. Människan är inte bara en dödlig varelse. Hon är i själva verket gudomlig. Den individuella själen (jiva) kan liknas vid den negativa polen och Gud (deva) vid den positiva. Både den positiva och den negativa polen behövs för att den elektriska strömmen ska flyta. O Narada! Jag tar mänsklig gestalt för att kunna vistas bland människor och beskydda världen. Jag bor i alla i form av Gud (atman). När människan ständigt kontemplerar över gudsprincipen (atman) manifesterar Jag Mig.” Samma gudomliga atma finns i alla. Den som förverkligar denna sanning upplever den allt genomsyrande gudomligheten. Gud finns inom er, med er, runt er, över och under er. Ni kan dock inte uppleva detta utan att ge upp negativa

känslor. Gud finns överallt. Ni behöver inte söka efter Honom. Tro fullt och fast på att Han bor i er. Han har ingen speciell form. Han är höjd över alla namn och former.

Utveckla en fast tro på att det bara finns en Gud

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Identifiera er inte med kroppen. Ni är Gud (atman) förkroppsligad.

*Kroppen består av de fem elementen och
kommer med säkerhet att förr eller senare förgås,
men den som bebor den varken föds eller dör,
har inga bindningar alls och är det eviga vittnet.*

« telugu-vers »

Kan någon säga: ”Min atma är död?” Den fysiska kroppen dör med tiden men atman är evig. Så länge den gudomliga atman existerar i kroppen förblir denna vid liv och fungerar. Man kan se en spegling när det finns ett föremål. Man kan till exempel se solens spegling i en brunn, i en bassäng, i en flod och också i havet. På liknande sätt ser man se speglingen av samma Gud (atman) i alla människor. Det finns bara en sol, men det förefaller som om det fanns en separat sol för varje land. När det är dagtid i Indien är det natt i Amerika och tvärtom. Solen kan visa sig vid olika tider i olika länder, men den är en och densamma. Vi kan inte kalla den en indisk sol, en amerikansk sol osv. På samma sätt finns bara en Gud, en sanning, en kärlek. Lev i kärlek. När ni följer de nära förbundna buden om sanning och kärlek kan ni uppleva Guds manifestation i allt.

Vem är Gud? Faktum är att ni själva är Gud. Därför bör alla utveckla den fasta övertygelsen ”Jag är Gud”, men denna övertygelse bör inte utgå från ert ego. Utveckla en fast tro på att ni är Gud och att era medmänniskor också är det gudomliga förkroppsligat. Utveckla tron på principen om

människans enhet och jämlikhet. När ni skadar andra skadar ni egentligen er själva. Seger och nederlag tillhör livets spel. När någon misslyckas i sin strävan bör ni hysa medkänsla. Kritisera eller förebrå inte andra. Olikheter uppstår när ni inte identifierar er med andra.

Vem är ni? Ni tror ni är kroppen, men ni är varken kroppen eller sinnet. Kroppen är som en vattenbubbla. Hur kan ni identifiera er med en sådan kortlivad kropp? Ni kanske säger ”Jag är sinnet”. Sinnet är bara en mängd begär. Det har ingen egen form. Det tar formen av människans olika begär. Förr eller senare måste ni ge upp alla begär. Därför bör ni inte identifiera er med sinnet. Människans sinne är ständigt på språng, som en apa. Ni tillhör mänskligheten, så ni måste bete er som en människa. Låt inte ert sinne uppföra sig som en apa. Påminn ständigt dig själv att du är människa. Gud inkarnerar i mänsklig gestalt. Ge upp kroppsmedvetandet och lev ständigt medvetna om att ni är Gud.

Vi bygger tempel för att helga gudsbilder och tillbe dem. Varifrån kommer bilden? Det är er egen skapelse. Ni dyrkar gudabilder skapade av människor, men ni är inte beredda att tillbe Gud i människan. Det är meningslöst att bara tillbe gudabilder om ni inte förverkligar er egen medfödda gudomlighet. Alla måste respektera och vörda den inre gudomliga (atmiska) grunden. Betrakta tilliten till Själv (atma visvasa) som er livgivande andning (svasa). Tron på gudabilder är övergående. När ni beger er till Tirupati dyrkar ni Gud som Herren Venkatesvara. Ni lovprisar Honom med orden: ”Herren Venkatesvara är vår husgud.” När ni gör en pilgrimsfärd till Brindavan dyrkar ni Gud som Herren Krishna. I Ayodhya dyrkar ni Honom som Herren Rama. Allt efter plats och omständigheter tilldelas Gud olika namn och former, men egentligen är Venkatesvara, Krishna, Rama, Sai Baba, samma Gud. Ni får inte förledas av olikheter i namn och form. Bygg upp en fast tro på att Gud (atman) är En och endast En. Det finns många religioner men målet är detsamma.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

När ni nu kommit hit efter att ha lagt ut mycket pengar och fått utstå mycket besvär bör ni utnyttja er vistelse här på bästa sätt. Fråga er själva

om ni har tillbringat tiden här på ett meningsfullt sätt. Till vilken nytta är det att komma hit om ni inte praktiserar Svamis undervisning? Utveckla orubblig tro på att det gudomliga är ett. Först då kan ni uppleva frid. Så länge ni inte kontemplerar över att Gud är En kommer ni att förbli oroliga och rastlösa.

Begär är orsaken till människans villfarelser

Betrakta orden god och dålig (eng. good and bad). Fastän de uttalas olika är ljudet som bildar dem detsamma. Ni kritiserar någon som en dålig person i dag och prisar honom som god i morgon. God och dålig är relaterade till ert eget tänkande. Ert sinne är upphovet till båda. Egentligen är människan alltid god. Mänskligt liv är ytterst heligt. Förringa inte er själva genom att betrakta er som bara en dödlig. Ni är i sanning Gud Själv. Själva faktum att ni avbildar Gud i mänsklig form och tillber Honom visar att människan i själva verket är gudomlig. Lägg inte alltför stor vikt vid namn och form. Förstå den inneboende gudomliga principen i er själva.

Eftersom ni fötts som människa bör ni tillägna er mänskliga egenskaper. Vinnlägg er om ett mänskligt sinne, inte ett apsinne. Vad är det för mening att födas som människa om ni betar er som ett djur? Ni behöver dock inte ge upp allt och bli munk (sannyasi). En sådan person är också människa. Se Gud i alla. Gud genomsyrar allt. Ni kan inte säga att Gud bara vistas på en speciell plats. Det finns ingen plats där Gud inte finns. Med händer, fötter, ögon, huvud, mun och öron genomsyrar Gud hela universum.

Vi odlar ris. Vi äter det dock inte i sin råa form. Vi avlägsnar skalet som täcker kornet och renar det till mat-ris. Era begär är som skalet som täcker riskornet. När ni väl ger upp alla begär kommer ni att befrias från kretsloppet av födelse och död. Det oskalade riset blir ätligt först sedan det renats. Ris används för tillagning av olika maträtter såsom pulihora,

chitrannam, chakker pongali, payasam etc. Av rismjöl lagas idli och dosa. Namnen på dess maträtter kan variera men samma huvudingrediens, ris, ingår i alla. Precis som det oskalade riset renats bör ert sinne också renas genom den process som kallas samskara (förädling). Allt behöver genomgå denna förädlingsprocess. I matlagning gör den maten ätlig. Ett föremåls form kan variera men dess grund förändras inte.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Ni har ett rent och helgat hjärta, men det döljs av era begärs moln. På samma sätt som vi inte kan se solen och månen när de döljs av moln kan vi inte heller se vår egen verklighet på grund av våra felaktiga föreställningar. Människan tillbringar sin barndom i lek med sina lekkamrater. Som ung förleds hon av ego då hon yvs över sin ungdom. När slutet nalkas ångrar hon att hon inte vunnit sinnesfrid därför att hon hela tiden åtrått världsliga nöjen. Människan passerar olika livsstadier såsom barndom, ungdom, medelålder och ålderdom. Det sker dock ingen utveckling med stigande ålder. I stället för att försöka förändra skapelsen (srishti) borde hon vidga sitt synsätt (drishti). Vi kan bara se verkligheten när vi ändrar vårt synsätt. Det är inget fel på skapelsen. Guds skapelse är perfekt och ingen äger kraften att förändra den. Allt i skapelsen sker enligt Guds vilja. Ni förleds av er materialistiska livssyn. Ni måste förändra den. Förvänta er inte att Gud förändrar skapelsen. Han har givit er allt i sin ofördärvade form, men ni förorenar den på grund av era själviska begär. Sinnet är roten till allt detta. Tillintetgör därför sinnet och allt kommer att stå klart för er.

Så länge man äger fysisk styrka och spänst må man roa sig med lek och sång. Med åldern undergår den fysiska kroppen vissa förändringar. Ni känner alla till vilken utomordentlig sångerska M. S. Subbulakshmi var. Hon kunde dock inte sjunga när hon blev gammal. När hon nämnde detta för Mig, sade Jag till henne att hon hade överansträngt sin sångförmåga och därvid skadat sin strupe, och att detta var orsaken hennes problem. Man får inte överanstränga sina förmågor. Er röst och synförmåga kan inte undgå att förändras med tiden. Ni lider av oro och bekymmer då

ni förlitar er på er fysiska kropp som undergår förändringar. Förlita er i stället på den oföränderliga och eviga gudomliga (atmiska) grunden.

Människan skaffar sig bekymmer i livet på grund av egna brister. Om vi förbättrar vårt beteende blir vi befriade från bekymmer. Därför bör vi först och främst välja rättfärdighetens väg. Det är inte mat och dryck som är viktigast i livet. Karaktärsutveckling är det viktigaste. Om ni saknar goda karaktärsegenskaper kommer ni få möta oräkneliga svårigheter.

Gudomlighet åsyftas med ordet sat, som betyder den oföränderliga och eviga principen. Människor med olika religioner har olika namn för det. Muslimer prisar Gud med orden Gud är stor (Allah ho akbar). De ser Gud som sin enda tillflykt. Man må vara Muslim eller Hindu, Gud är den enda tillflykten för alla! Säg därför med eftertryck: ”Jag tar min tillflykt till Gud.” Hänge er åt det gudomliga (eng. divine), inte åt vin (eng. deep wine)! När ni väl börjar upprepa det gudomliga namnet Rama bör ni fortsätta med det livet ut. I vår tid har människan dock blivit nyckfull. En dag har hon Ramas bild på sitt altare och börjar tillbe Honom, men redan nästa dag ersätter hon den bilden med en Krishnabild om hennes önskningar inte uppfyllts.

Utveckla helhjärtat hängivenhet

En gång levde en hängiven som brukade tillbe Herren Siva och sjöng ”Om namah sivaya”, men efter en tid tyckte han att denna dyrkan inte hade givit några fördelar. Därför ställde han Sivas bild i ett skåp och placerade Ramas bild på altaret. I början kunde han uppleva en viss frid. Hans önskningar förblev dock ouppfyllda och han blev otålig. Han ställde också Ramas bild i samma skåp och började tillbe Krishna på inrådan av sin guru. Han sjöng oavbrutet ”Gopala Krishna”. Efter en tid tyckte han att inte heller Krishna hade gjort något gott för honom. En dag kom en hängiven kvinna och sade: ”Vad är det för mening med att dyrka Rama och Krishna? Det är bättre att du tillber Den Gudomliga Modern”. På

kvinnans inrådan placerade han en bild av Den Gudomliga Modern (Devi) på altaret och började tillbe henne. Efter en stunds tillbedjan märkte han att den välluktande rökelsen drogs till skåpet där de andra gudsbilderna förvarades. Han beslöt därför att ta bort dessa bilder från skåpet då han menade att rökelsen var avsedd för gudinnan och att de andra gudomligheterna inte hade rätt att njuta av vällukten. Genast manifesterade sig Den Gudomliga Modern inför honom och sade: ”O du enfaldige! Du dyrkade Siva några dagar, och sedan bytte du till Rama och senare till Krishna. Hur kan jag vara säker på att du inte också överger min bild i morgon? Detta är inte sann hängivenhet. Du måste kontempera över ett namn och en form till sista andetaget.”

Ni bör förbli oberörda inför svårigheter och leva ett andligt liv. Fyll ert hjärta med heliga känslor. Först då fullbordas ert liv. Om ni vill göra framsteg får ni aldrig glömma Guds namn. Låt inte ert sinne byta från ett gudsnamn till ett annat. Låt ert sinne fokuseras på ett namn och en form. Sinnet är orsaken till både människans bundenhet och befrielse. Sinnet vacklar på grund av de begär ni hyser. Därför vinner ni frid först när ni ger upp begären. Att bara ägna sig åt välgörenhet kommer inte att ge er frid. Överlämna er till Gud med all er hängivenhet. Först då vinner ni frid och lycka. Kontrollera era begär. Kontroller era tankar. När ni väl kontrollerar era tankar har ni kontroll över allt. Ni har begåvats med de eviga värdena sanning och kärlek. Det finns inget större handlande (dharma) än att hålla sig till sanningen. Betrakta sanningen som ert livs grund, följ rättfärdighetens väg. Då kommer kärleksprincipen att manifesteras i er. När ni har kärlek kommer ni att lyckas med allt ni föresätter er.

Ni som är Gud (atman) förkroppsligad!

Ni är alla förkroppsliganden av Självet (atman). Ni är inte kroppen som med all säkerhet kommer att dö. Ni är Gud (atman) som varken föds eller dör. Den är inte bunden av något. Ni uppnår odödlighet när ni upplever er sanna identitet. Ni befrias från all oro och begär. Ni kanske frågar: ”Finns det någon som är så fri?” Jag själv utgör ett ideal i detta avseende. Jag har absolut inga som helst önsknings eller begär. Jag har

allt i Min Hand. Jag kan ge er allt ni önskar. Önska dock inte materiella ting av Mig. De är övergående som passerande moln. Be om sådant som är evigt. Hela världen uppehålls av de förbundna grundkvaliteterna sanning och kärlek. De finns i alla. Jag är sanningen som alla bär inom sig. Jag är kärleken alla begåvats med. Sanning och kärlek genomsyrar allt. Ni gör er dock ingen ansträngning för att uppleva sanning och kärlek. Ni bör därför utveckla kärlek och sanning mer och mer.

Gör kärleken till grunden i ert liv

Ni som är kärleken förkroppsligad!

I dag kanske ni innehar maktpositioner, men hur länge kan ni behålla dem? De är endast tillfälliga. Bara det gudomliga är bestående. Ni har valt sanningens väg. Avvik aldrig från den. Glöm aldrig den yttersta sanningen ni upplevt. Ni må glömma allt i livet, men glöm aldrig sanning och kärlek. Sanning är det yttre flödet och kärlek det inre. Båda måste skyddas och upprätthållas. Det är människans plikt. Saknar man sanning och kärlek förtjänar man inte alls att kallas människa.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Låt ert liv uppfyllas av kärlek. Begränsa inte kärleken till enbart er familj och era vänner. Dela den med alla. Vem ni än möter se den personen som det gudomliga förkroppsligat. Dela er kärlek med era medmänniskor och ta emot deras kärlek. Följ sanningens väg. Jag undervisar alltid om grundprinciperna sanning och kärlek. Sammankomster som denna är endast avsedda att uppmana er att följa sanningens och kärlekens väg. Ni har alla samlats här av kärlek till Mig. Jag är glad att ni alla kommit hit för att lyssna till Mitt budskap, vars kärna är sanning och kärlek. Om ni praktiserar dem i ert dagliga liv blir Jag mycket lycklig. Låt inte er kärlek fläckas av världsliga känslor. Låt den oavbrutet flöda mot Gud. Detta ideal demonstrerades av Radha. Hon var alltid försjunken i tankar på Krishna, och själva hennes namn uttrycker hennes storhet och helighet.

Om ni kastar om bokstäverna i namnet Radha, bildar de ordet dhara (skapelsen eller naturen). Radha symboliserade dhara. Krishna är Gud (Paramatma). Skapelsen är en del av Gud (Paramatma). De är oskiljaktiga. Radha såg bara Krishna, ingen annan. Hon gick helt upp i kärleken till Krishna. Krishna var grunden (adhar) i hennes liv. Det är denna odelade hängivenhet som ledde till hennes befrielse. Den som strävar efter befrielse bör följa den kärlekens väg som Radha var ett exempel på.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Jag vill inte vålla er besvär genom att tala för länge, så jag avslutar mitt tal. Se allt arbete ni utför som Guds arbete. Se Gud överallt. Jag blir lycklig när ni utvecklar sådana gudomliga känslor. Så många har samlats här. Jag skänker er den heliga rikedom som består av Min kärlek och sällhet. Må ni alla leva ett långt, lyckligt, hälsosamt och fridfullt liv!

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, december 2005, s. 394

Två stycken sathsanger planeras till sommaren. Dels vår vanliga sommarsathsang som innehåller årsmöte. Den planeras till första helgen i juli. Platsen är inte bestämd ännu, men vi letar efter någon plats längs ostkusten. Under sommarsathsang brukar vi ha lovsång, något föredrag, samtal, någon uteaktivitet och kanske någon överraskning. Det brukar vara mycket trevligt.

Alla medlemmar är hjärtligt välkomna.

Dessutom planeras en sathsang i Norge med lättare innehåll den 11-13 augusti. Tanken är att vi ska besöka den norska organisationen och ha trevligt tillsammans. Platsen är inte bestämd ännu, men boka datumet.

Sai Ram!

Enhet, renhet och gudomlighet

I samband med världskonferensen på Sai Babas 80-årsdag publicerades en bok: Unity, Purity and Divinity, som är en sammanställning av vad Sai Baba har sagt om dessa ämnen. Här följer några texter från boken.

Sai Baba om religionernas enhet (unity)

Känslan av enhet, medkänsla och hängivenhet är livsviktigt för varje människa. För att främja dessa heliga egenskaper hos människan grundade några stora själar olika religioner. Religion är inget begränsat begrepp. Religion är avsedd att utveckla människans personlighet och visa på de grundläggande riktlinjerna för rätt leverne. Religion utvecklar människans sanna natur och gör det möjligt för henne att leva i harmoni med sin nästa. Den utgör länken mellan individen och det gudomliga. Den visar på den enhet som finns bakom mångfalden i världen.

Kärlek, uppoffring, tjänande och rättfärdighet är religionens fyra hörnstenar. Religion tar fram de gudomliga och ädla känslorna i människan och förmår henne att tjäna samhället. Den väcker allt som är stort, lyckobringande och gott i människan och visar på mänsklighetens enhet.

Det är i högsta grad olyckligt att religion, som har så höga och heliga mål, tolkas och praktiseras på ett trångsynt sätt och sprids som en trångsynt troslära.

Religion är som en underström som upprätthåller hela mänskligheten. I avsikt att sprida den religiösa trons subtila budskap, utarbetade religionernas grundare särskilda regler för uppförande och framförde dem till folket.

Buddismen förklarade att sanning och icke-våld är de grundläggande kraven för att bli av med illusioner och uppnå renhet i livet.

Kristendomen förkunnade att alla är Guds barn och bör ha broderliga känslor för varandra. Jesus förklarade: Alla är ett, behandla alla lika.

Enligt Islam är alla medlemmar av en enda familj i andlig bemärkelse. Den betraktade bön som det bästa redskapet för att garantera fred och säkerhet i samhället.

Kejsare Manu (förhistorisk indisk härskare, ö.a.) förkunnade: Man bör vara beredd på att offra sin kropp för samhället och sitt samhälle för sitt land. Kejsare Manus lagar (dharmastra) hävdade att samhällets välgång är det viktigaste.

Upanishaderna förkunnade: ”Gud har en otalig mängd ögon och en otalig mängd fötter.” Alla ögon är Guds ögon, alla fötter är hans, och alla händer är hans. Detta var Upanishadernas budskap. På detta sätt betonade Upanishaderna mänsklighetens enhet.

Det grundläggande för människan är den kollektiva principen och inte individualism. Ingen kan leva för sig själv i denna värld. Människan måste utveckla sin samhällskänsla om hon önskar leva i fred och glädje.

”Låt oss leva tillsammans. Låt oss kämpa tillsammans. Låt oss växa tillsammans i glädje och harmoni”. Detta var Vedaskrifternas budskap.

Det är uppenbart att alla religionerna på detta sätt förkunnade enhet för att främja samhällets välfärd. Världens välfärd hör ihop med samhällets välfärd. Självförverkligande och självkänedom kan uppnås endast genom socialt engagemang. Olyckligtvis är samhället idag genomsyrat av stridigheter, kaos och konflikter.

Alla religioner predikade den andliga renhetens storhet. Alla religioner uppmanade människorna att hålla sig till sanningens väg. De lärde också ut att goda egenskaper är grundläggande för människan. Sålunda, när kärnan i alla religioner är en och densamma, när alla skrifter förkunnar samma sanning, när målet för all mänsklig strävan är ett, var finns det grund för några olikheter? Vägarna är olika, men målet är ett och detsamma.

Det är ett tecken på människans förfall att hon trots dessa sanningar är inblandad i konflikter och diskussioner på grundval av religiösa olikheter. När det regnar är vattnet som kommer ner rent. Regnet faller på berg, slätter, floder, havet och så vidare. Beroende på genom vilket område regnvattnet passerar förändras dess namn och form (olika sjöar, floder e.t.c., ö.a.), men på grund av dessa olikheter skall man dock inte tro att vattnet skiljer sig åt.

Baserad på undervisningen av grundarna av olika trosläror fastställdes särskilda regler och lagar med hänsyn till den tidens behov, särskilda länders förhållanden, och med sikte på de berörda folkens speciella behov. Av det skälet bör inte en troslära bli betraktad som högre och en annan som lägre. Människans första plikt är att komma ihåg dessa heliga sanningar och praktisera dem i sitt liv.

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 23,
kapitel 36: Love, Sacrifice and Unity

Sai Baba om sinnets renhet (purity)

Kära studenter!

Det som människan bör uppnå är inte de fyra målen i livet rättfärdighet, välstånd, uppfyllelse av önskningar och befrielse (sanskrit: puru-sharthas-dharma, artha, kama och moksha). Människans främsta mål bör vara rena och kontrollera den inre drivkraften (antahkarana).

Världen är baserad på sinnet. Allt som händer i världen - glädje eller sorg, synd eller dygd, sanning eller osanning - har sitt ursprung i sinnet.

Sinnet är som en spegel. Det har ingen egen inneboende kraft. Det är beroende av sinnesorganen (indriyas). Sinnet ser genom ögonen. Det kan inte se av sig själv. Sinnet hör via öronen. Det har ingen egen hörsel förmåga. Således fungerar sinnet med hjälp av sinnesorganen. Följaktligen reflekteras de förseelser som görs av sinnena, i sinnet. Sinnena är förenade med sinnet i olika sammanhang. Vem är skyldig, om något går fel, sinnena eller sinnet. Man kan inte lasta sinnet. Det är föreningen med sinnena som förorenar sinnet.

Skrifterna har förklarat att sinnet har tre brister: orenhet (mala), instabilitet (vikshepa) och illusion (avarna). Människan har begått många förseelser, medvetet eller omedvetet, inte bara i det här livet utan även i tidigare liv. Spåren av dessa handlingars finns kvar i det inre minnet (chitta) under många liv. Sinnet kan inte uppfatta något i sitt sanna tillstånd, när dess spegel är nersmutsad av dessa kvarlevor. Detta är anledningen till att människan är oförmögen att känna igen sin egen sanna natur. Av denna anledning är det nödvändigt att rengöra spegeln från dess orenheter. Hur skall detta göras? Genom att vara noga med vad man äter och vad man ägnar sig åt på sin fritid.

Det är viktigt att försäkra sig om att maten som äts har förvärvats på ett rättmätigt sätt. Många av de sjukdomar och besvär som människan lider av idag beror på att det som de äter har anskaffats på ett orätt sätt.

Följaktligen är första förutsättningen för att rena sinnet en ren föda. Men det är inte alltid möjligt att garantera en sådan renhet i alla avseenden och vid alla tillfällen. För att komma över denna svårighet, är utvägen att offra födan till Gud och betrakta den som en gåva från Gud. Svaret på frågan "Vem är Gud?" ges i en Bhagavad Gita vers som förklarar att Gud finns i alla som Vaisvanara och smälter maten som äts. Om maten, innan den äts offras till Gud, blir den ett matoffer och en gåva från Gud

(prasad). Alla orenheter i maten tas härmed bort. Detta hjälper sinnets reningsprocess. Detta måste vara en bestående vana.

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 23,
kapitel 15: Purity of the mind: Role of the senses

Sai Baba om gudomlighet (divinity)

I människan finns den kosmiska kraften som genomströmmar universum. Den kraft som finns i människan är densamma som den universella kraften utanför kroppen, och kan liknas vid en ballong som fylls och växer i takt med att luften blåses in. Luften inuti ballongen är den samma som luften utanför. När ballongen spricker, sammansmälter luften på insidan med luften på utsidan. På samma sätt, blir det kosmiskt gudomliga i människan ett med den universella kraften, när kroppen dör. Upanishaderna talar om enhet i mångfalden och enhet i oändligheten. Endast när människan inser detta, kommer hon att förstå att gudomligheten inom henne och gudomligheten i kosmos är en och densamma. Detta är känt som den ”gudomliga universella formen”.

Idag underskattar människan sin egen betydelse och förringar sig själv som en konsekvens av detta. Först och främst bör du förstå din egen gudomliga natur. Men dagens studenter påverkas av omvärlden utan att förstå sin egen natur. I världen i dag, går den snabba ökningen av materiellt framåtskridande också parallellt med den enorma ökningen av okunnighet. Okunnighet existerar så länge som människan identifierar sig själv med kroppen. Kroppen har begränsad kraft, men din kraft är gränslös, därför att du är det oändligt stora odödliga Självet (Jaget). Människan förleds av känslan att hon är kroppen och misstror därför sin egen styrka. Kroppen är källan till alla tvivel och svagheter.

Det gudomliga i människan och i Gud är detsamma. Fastän det finns

många glödlampor är elektriciteten i dem densamma. Glödlampornas strålgång skiljer sig åt på grund av skillnaden i deras styrka. En del människor klagat på att den gudomliga strålgången i dem är svag. I dessa människor är den gudomliga strålgången svag på grund av sinnets trångsynthet. Den gudomliga strålgången skiner endast storslaget i dem som är vidsynta. Men många människor idag är själviska och trångsynta och deras omtanke är endast begränsad till sig själva och sin familj. Såvida inte deras omtanke innefattar samhället och världen kan inte den gudomliga strålgången lysa starkt i dem. Utvecklandet av ett vidsynt sinne och ett stort hjärta gör det möjligt för oss att få en vision av vårt sanna jag. Den gudomliga principen är också känd som oändlig gudomlighet (mahapurusha tattva), men vi bör kunna upprätthålla det oändligt gudomliga tillståndet under hela vårt liv.

Den gudomliga upplevelsen som vi erfar bör inte vara begränsad till en speciell tid utan den bör omfatta all tid. En man som druckit vin är under dess verkan så länge dess effekt varar. Denna tillfälliga upplevelse ger endast en tillfällig glädje. Upplevelsen av det oändligt gudomliga bör bli vårt naturliga tillstånd. Det är endast genom att gå bortom de fysiska, astrala och kausala hölgena (sthūla, sūkshma och kāraṇa) och smälta samman med det rena medvetande/Självet (Mahakarana), som du kan uppnå detta högsta tillstånd. Vi kan inte uppleva den högsta extasen om vi inte går bortom Supersinnet, det högre sinnet och det upplysta sinnet. Översinnets tillstånd är också känt som tillståndet utan sinne "amanaska". Det är också beskrivet som "utan kropp" (videhasthithi).

– Sathya Sai Baba

Ur: *Summer Showers in Brindavan* 1993,
kapitlen From Humanity to Divinity och
The Conquest of the Mind

“Solen lär oss att när man är sig själv finns varken upprymdhet eller nedstämdhet, avsky eller högmod. Solens (Surya) uppgift är inte något som är ålagt den utifrån eller görs under tvång. Det är därför solens arbete sker planmässigt och på ett smidigt sätt. Solen uppmanar också mänskligheten att använda tiden som den skapar och ger människan på ett helhjärtat och fruktbart sätt. Det vill säga inte bara för att leva ett bekvämt och säkert liv, utan för att leva ett moraliskt och föredömligt liv värdigt människans bestämelse. Nu kan du förstå varför Gita (Bhagavad Gita ö.a.) först lärdes ut till solen. Solen är den stora yogin som handlar rätt och tjänar osjälviskt (nishkaama karma yogi).”

– Sathya Sai Baba

Ur: Sathya Sai Speaks, vol. 23, s. 315

